

تألیف المعجم در حدود (۷۰۰) است .

۴ - اگر صاحب تاریخ معجم همان پدر و صاف بوده علت نداشت
که وصاف در موقعی که از پدر خود ذکر می کند و تاریخ وفات او را مینویسد
ابتدا از مورخ بودن پدر خود و تألیف او صحبتی ندارد .

و البته چنانکه در ضمن مقدمه عرض شد و با تمنائی که از آقایان
ادبا مینمایم ممکن است اگر حقیقت مطلب همان است که مشهور بوده است
با دلایل خود سایرین را هم مستحضر و بلکه بردوش ما منت گذارند -

(سلطانعلی دادجو عضو انجمن ادبی ایران)

تصدیق این موضوع و تحقیق حق بشاره دیگر محول میشود و نظر ادبا و
فضلا را بدین موضوع جلب میکنیم

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

(رباعیات سته محتشم)

در تاریخ جابوس شاه اسمعیل ثانی سال ۹۸۴ هجری مشمل بر
هزار و صد و بیست و هشت ماده تاریخ

(۱)

میشد چو ز صنع رازق پاک جلیل ملک و ملک و فلک بدار التجویب
هر ملک و تجمل که اهم بود از ملک دهر آنهمه افکند بشاه اسمعیل

(۲)

میکرد چو سکه حی صاحب نازیل نقدیکه عیار بودش از اصل جلیل

سکه چو رسانید بتمیز ملوک فرق که و مه داد بشاه اسمعیل

(۳)

درتکیه گه واسع این بزم جلیل اندر دم امتیاز با سعی جمیل
چون درک یکایک از جهان بیند دور فوق همه باد درک شاه اسمعیل

(۴)

از ملک ملوک ما درین بیت جلیل کاراسته صد باده از آئین جمیل
هر گنج کز آبادی گیتی ودهور گرد آمده باد وقف شاه اسمعیل

(۵)

این ساعی اگرچه باشد از حس قلیل بی دانائی و راه علم و تحصیل
در هر فنش و لایه از اهل جهان دانند بلاف مهر شاه اسمعیل

(۶)

آن راه که از حال سبیلست جمیل از میل در و به که نمایم تجلیل
کاشوب و نوای فرح نو در دل افکند طرب نا. شاه اسمعیل

از رباعیات سته هزار و صد و بیست و هشت قسم ماده تاریخ جلوس شاه اسمعیل ثانی است. راج میشود بدین ترتیب که هر مصرعی مستقلاً تاریخ است که جمعاً میشود ۲۴ - دیگر اینکه حروف نقطه دار مصرع اول رباعی اول با حروف نقطه دار هر یک از بیست و سه مصرع دیگر که جمع شود همان تاریخ بدست می آید - بهمین طریق حروف با نقطه مصرع دوم با نقطه دارهای سایر مصارع - و همین قسم مصرع سوم و چهارم الی آخر از این راه نیز ۵۵۲ قسم تاریخ استخراج میشود و بالعکس حروف بی نقطه مصرع اول با سایر مصارع ها تا آخر که آن نیز ۵۵۲ است و جمعاً میشود ۱۱۲۸

نقل از تذکره خطی نصر آبادی متعلق به آقای ملک الشعراء بهار